

[Krag.]

dene skulde ændre sig saa væsentlig, at der i Lovens Anvendelse over for Erhvervslivet kan tilvejebringes betydende Lettelser i Sammenligning med den hidtidige Administration, saa ogsaa gennemfører saadanne Lettelser paa Grundlag af Loven.

Jeg maa i øvrigt paa mit Partis og egne Vegne udtale min store Tilfredshed med, at de fleste af de Ændringsforslag, som vi har tilladt os at stille, har fundet Tilslutning fra det hele Udvalg og ogsaa fra den højtærede Handelsminister, hvilket vi takker for. Vi havde haabet gennem Ændringsforslag at faa givet en Definition af Importørbegrebet, som kunde fjerne den Misfornøjelse med Hensyn til Opfattelsen af dette Begreb, som stærkt er udbredt inden for Handelskredse, og som vi jo for øvrigt ogsaa gentagende har forhandlet i Valutaudvalget, uden noget positivt Resultat. Det Ændringsforslag, vi i saa Henseende havde stillet, har jo imidlertid ikke kunnet finde Tilslutning og er derfor taget tilbage af os.

Under Ændringsforslag Nr. 4 er der af et Mindretal stillet et Ændringsforslag, som, hvad det første Afsnit af Forslaget indtil Semikolonet angaar, dækker den Form, som vi paa dette Punkt gav Loven ved Revisionen, der tilendebragtes den 6. December 1932. Jeg minder imidlertid om, at ved den Revision af Loven, som fandt Sted i Marts og resulterede i den nye Lov af 6. April 1933, indføjedes der i Stykket, som handler om 45 pCt.-Tildelingen som Minimum, en Bestemmelse om, at man skulde jævnføre med en forudgaaende Bestemmelse i den paagældende Paragraf, hvorved man tilsigtede at sige, at Loven ikke blot havde handelspolitiske Formaal, men ogsaa valutamæssige, og naar man formede Ændringen paa den Maade, som Tilfældet var, og ikke uden videre ved Siden af det handelspolitiske paa dette Sted satte det valutamæssige ind som sideordnet, var det netop for at fremhæve, at det handelspolitiske skal være Hovedhensynet, men at man derfor, hvor det er paakrævet, ikke heller bør tabe den valutamæssige Side af denne Sag af Syne. Og hvis man nu former Loven paa dette Punkt saaledes, som Mindretallet under Nr. 4 har foreslaaet, og derved ganske nødes til at bortse under alle Forhold fra den valutamæssige Side af Sagen, saa spørger jeg: Er dette paa det nuværende Tidspunkt muligt? Tør man uden videre ved Lov fastslaa, at valutamæssige Hensyn skal være udelukket, hvad Importmængden for den enkelte

Importør angaar i Forhold til Værdien af hans Import i 1931? Jeg mener ikke, at man kan det, og hvis man ser paa sidste Afsnit af 1ste Punktum i dette Ændringsforslag, Nr. 4, og sammenligner det med de Ændringsforslag, som er stillet af et Flertal under Nr. 7, ja, saa vil man deraf se, at Resultatet af Flertallets Ændringsforslag paa dette Punkt ganske og aldeles i Praxis dækker det, som Mindretallet under Nr. 4 har ønsket, bortset, som sagt, fra, at gennem Flertallets Forslag, som er tiltraadt af Ministeren, opretholdes et valutamæssigt Hensyn, hvilket man fra Mindretallets Side har villet fjerne. Jeg henpeger endvidere paa Flertallets Ændringsforslag Nr. 9, som jo paalægger Administrationen, forinden Foranstaltninger i Henhold til Lovforslaget træffes — altsaa ogsaa forinden der træffes Beslutning om, at en Importør skal nedskæres under 45 pCt. af Importværdien i 1931 —, at forelægge Sagen for Erhvervsnævnet, som er nedsat i Henhold til § 4 i Loven; dermed har man jo tilsigtet at styrke og sikre Erhvervenes Indflydelse paa disse Forhold, ganske som Mindretallet gør det. Derfor ser jeg egentlig ikke nogen Anledning for det ærede Mindretal til at opretholde dette Ændringsforslag under Nr. 4. Jeg maa maaske ogsaa have Lov at se et Udtryk for Forstaaelse heraf deri, at det ærede Mindretal jo subsidiært har tiltraadt Ændringsforslagene Nr. 7 og 9.

Men der er en Grund mere, som har vakt min Betænkelighed med Hensyn til dette Ændringsforslag under Nr. 4. Jeg vilde jo sige, at mit Parti og jeg med det sympatiserer i høj Grad med, om det fuldkommen almindeligt i de kommende Tildelingsperioder kunde tilsikres, at de 45 pCt. af Importværdien i 1931 blev et Minimum for den Tildeling, som skete til hver enkelt Importør. Men at sige, som Tilfældet er i Indledningen i de første Linier af Ændringsforslag Nr. 4, at Indførselen ikke for nogen Importør maa nedbringes under de 45 pCt., medmindre handelspolitiske Hensyn kommer i Betragtning, og saa sige i det sidste Punktum, at ingen Importør kan faa sin samlede Valutaattesttildeling nedskaaret til under 45 pCt. af Importværdien i 1931, mener jeg er to Bestemmelser, som ikke har nogen logisk Forbindelse med hinanden, som næsten er et Forsøg paa paa een Gang at blæse og have Mel i Munden. For en Importørs Forretning kan jo godt ligge saadan, at hans Import i 1931 og hans Valutabegæringer i 1934 alle har handelspolitisk Interesse, og at man derfor ikke, naar disse Interesser skal varetages, kan tildele den